

Tamara Colás va explicar al jutjat que «la seva mare se n'ha anat a munyir les cabres. Pepe és enmig de totes dues. Agafen cola de color blau. La cola és cinta adhesiva. Li enganxen un paper curt a l'ocellet, que és el que tenen els homes per pixar». El dibuix que reproduïm a dalt explica com la nena viu el que passa amb Farina, la fotografia del qual està reproduïda a la dreta.

de Pescadors de Castelló, Salvador Orero, amb el germà d'aquest, Juan, director del port de Benicarló, a qui Giusy va comprar un vaixell valorat, segons alguns testimonis, en 80 milions de pessetes, i sobretot amb Luis Tena, propietari del Camp de Golf Sant Jordi. Tots ells estan vinculats a l'administració controlada pel totpoderós Carlos Fabra, el factòtum del PP a Castelló. Farina, doncs, era ben conegut per la *crème de la crème* del poder econòmic i polític *che*, no solament de Castelló, sinó de la Generalitat Valenciana, en la qual es movia com un peix a l'aigua, gràcies, entre d'altres, als bons oficis de Wenley Palacios, un advocat imprescindible, bon amic de Francisco Camps i mentor de Carlos Fabra.

El perfil ideològic de Palacios i del seu entorn queda palès en l'escrit que l'advocat dirigeix al president valencià el 22 de març de 2006 on li diu que «ha arribat

l'hora de netejar la Comunitat de catalanistes alimentats amb diners dels valencians. Podrà amb els invasors, amb els escamots catalanistes? Si ho fa, que Déu el premiï; si no, que el castigui».

Mentre els *escamots catalanistes* rondaven pel País Valencià, el Baix Maestrat s'omplia de presumptes pederastes. Palacios i Farina van coincidir en el despatx de la jutgessa de Vinaròs, Sofia Díaz: el primer, com a advocat de Fabra, el qual alguns testimonis es van aventurar a reconèixer en el mateix escàndol d'abusos sexuals a menors descrits en la causa penal que implicava també Giuseppe Farina. Som el 1996, un any abans que esclatés l'escàndol dels pede-

Farina va seduir la dona del denunciante dels fets, 35 anys més jove, amb qui se'n va anar a viure junt amb les filles

rastes de Castelló. Aquell any, els daus de la sort van disposar que l'expresident del Milan mantingués una reunió de negocis amb la família Colás-Adcock. L'italià, vinculat a negocis immobiliars a través de societats interposades, va llogar un habitatge al matrimoni, i se les va compondre per seduir Dunja Jane –l'esposa del perruquer. Encara que era 35 anys més jove, l'australiana es va convertir en la seva amant. Tots dos, amb les dues filles del matrimoni, se'n van anar a viure al casalot de Mas del Coll. Dunja Jane, en qualitat d'empleada de la finca; l'italià, com a administrador d'Iberfresas, SA.

«Deia que era un vedat de caça, però no era veritat», diu un antic treballador del Mas del Coll, que hi afegeix que «allà només hi havia pedres. Pel que jo vaig veure i sentir, no s'hi caçava res; com a màxim, jugaven amb les escopetes i disparaven al blanc. Ara bé, de sobte, tot allò es va omplir de cotxes

Al sumari hi ha els relats dels abusos de què van ser objecte Tamara i Aída i que de moment han quedat impunes

de luxe. Estrangers que venien amb uns cotxassos impressionants, gent ben vestida, fina, amb molta pasta... I nens, molts nens. Això sí que ho puc assegurar».

Reinaldo Colás, sense dona però amb el negoci de la perruqueria en actiu, es va refer com va poder. Va pactar amb Dunja Jane un principi d'acord per compartir el temps amb les seves filles, i, si els daus negres no haguessin aparegut de nou, tot hauria fet pensar en una separació més. «Quina altra cosa podia fer?», es pregunta Reinaldo Colás. «Si el matrimoni fracassa, no se n'ha d'anar pas en orris la relació personal, sobretot quan hi ha fills pel mig. Jo estava enamorat de la meua dona; estimava i estimo les meves filles; teníem els nostres projectes, però ella es va enamorar de Farina, i això és un assumpte que només li competia a ella. Així són les coses...»

Mentrestant, i amb la perruqueria en plena activitat, les nenes es quedaven a dormir, amb una certa freqüència, a casa de Genoveva Cornelles, el pis de la qual estava situat damunt del bar. La dona ho agraiïa perquè les havia vist néixer, eren amigues de la seva filla... I el que formava part d'una rutina de bons veïns es va ensorrar una nit d'abril de 1997 quan, després que les nenes es banyessin –el pas previ abans d'anar-se'n al llit–, la més gran, Tamara, li va dir a Genoveva que «li feia mal per on el seu padastre l'abraçava». Genoveva li va preguntar a

BATUDA POLICIAL

■ Al juny de 1997, la policia francesa va fer l'operació Ado-71, la batuda més gran de la seva història dirigida contra abusos a menors, pederastes i pedòfils. Un dels 630 detinguts és Bernard Alapetite, de professió cineasta, considerat el de la xarxa. Són processades 201 persones per corrupció de menors, zoofília, violació de menors i tràfic de drogues i d'armes. Els vídeos confiscats inclouen imatges de menors abusats sexualment, de tanta crueltat que, en visualitzar les cintes, la policia va confessar als periodistes: «Van ser prop de la náusea, sobretot quan les víctimes eren nens petits violats o quan se'ls mostra mantenint relacions sexuals amb animals». Les filmacions tenien un preu en el mercat de 140 dòlars la unitat. Per al fiscal Jean-Louis Cost, el capítol de l'organització és Alapetite, acusat d'haver comprat, duplicat i venut els vídeos. La jutgessa Christine Parguel va demanar la col·laboració de les autoritats espanyoles perquè «les escenes en les quals intervenen nens i adolescents van ser gravades a Polònia i a Espanya, on es van rodar les imatges més crues i pornogràfiques». Fins ara no hi cap dada que la policia espanyola, ni la Fiscalia ni la jutgessa hagin respost al requeriment francès, malgrat que al sumari s'identifica el Francès al Bar España i al Mas del Coll en companyia de Farina i d'altres personatges força coneguts de Castelló.

què eren degudes les marques, les picors... i Tamara li va relatar que eren pels tocaments de Giuseppe Farina, el seu nou padastre.

«Em van explicar com eren víctimes de tocaments i de manipulacions sexuals per un senyor gran, anomenat Pepe Farina, a qui desconec. Pel que les nenes em van confessar, la història és esgarrifosa. El primer que vaig fer va ser trucar a la seva mare. Li vaig dir que era una qüestió molt important, que necessitava veure-la immediatament. Van quedar l'endemà a la tarda. Em va dir que baixaria del Mas del Coll, però no es va presentar. Llavors vaig parlar amb el pare, que sí que va acudir immediatament», relata Genoveva.

Cornelles va interposar una denúncia manuscrita al jutjat de Vinaròs, i posteriorment, de viva veu, a la policia judicial, i en els mateixos termes en què ho va fer tantes

vegades com ha estat requerida amb motiu de la tramitació de les diligències prèvies 522/97, que la titular del Jutjat d'Instrucció núm. 2 de Vinaròs, Sofia Díaz, va obrir per aclarir els fets denunciats.

«Aída –així consta en la denúncia, que dona origen al sumari– em diu com, estant ell [Farina] despullat, li toca el culet i la vagina introduint-li el dit repetides vegades amb la broma i el joc de pessigar-la, fent-li tocar el penis repetides vegades com si fos una cosa normal. La gran, Tamara, em diu el mateix que la seva germana, però aquesta, a més, hi afegeix que amb un filferro li enrotlla l'ocellet i així l'estreny quan se li posa dura, i després pixa iogurt.»

La jutgessa va citar a declarar la germana gran, Tamara, en presència de l'educador de carrer, Jesús Lambán, i de la psicòloga Teresa Octavio Marmaña, tots dos funcionaris de l'Ajuntament de Vinaròs, governat pel PP. En aquella ocasió, Tamara va ampliar els detalls narrats a la mestressa del bar.

Ara és la secretària del jutjat qui escriu: «Dormen a la mateixa habitació que la seva mare i Pepe. Quan Pepe hi és, la seva mare no les deixa ficar-se al llit... Que Aída es posa a un costat i ella a l'altre. Pepe no duu pijama i li fem això. Que a Pepe, com és una mala persona, li fem això. Li enrotllem un filferro a l'ocellet. Aída posa el paper i ella, que és més gran, li enrotlla un filferro perquè això és més difícil. Pepe és dolent perquè em pessiga i em toca el cul i la figueta. L'ocellet se li posava molt gros i en sortia com iogurt. [...] Això, ho feia moltes nits: es ficava al llit amb Aída i li posava el dit a la figueta.»

La jutgessa va ordenar al metge forense, Pedro Espuny, un examen mèdic a les nenes. L'informe de l'Hospital de Vinaròs va acreditar que «no hi ha hagut penetració i que no hi ha cap esquinç d'himen, però sí que hi ha un pèl entre els llavis majors i menor esquerre, que es recull». Pel que fa a Tamara, els experts van assenyalar «un eritema i tumefacció dels llavis majors i de la regió perianal». Aída presentava «eritemes i tumefaccions en llavis majors i regió perianal». Amb aquesta informació, la jutgessa va ordenar, amb data 28 de maig de 1997, la compareixença de Tamara Colás i del ja imputat, Giuseppe Farina, a fi d'extreure a tots dos unes mostres de cabells per «remetre-les, juntament amb el pèl trobat, per a l'anàlisi a l'Institut Nacional de Toxicologia, a Madrid».

Lesmentat pèl, però, descriu una ruta alternativa i va a parar al Laboratori de Genètica Forense de la Generalitat Valenciana, el director del qual, José Delfín Villalaín, i la doctora Mercedes Aler Gay, confirmen que es tracta d'«un pèl humà». I hi afegeixen que és tècni-